

تحلیل کمی و کیفی حضور کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو

میثم رحیمی‌زاده^{۱*} - سیدنصراله سجادی^۲ - علی رغبتی^۳ - محسن بیرانوند^۴

۱. استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران. ۲. استاد مدیریت ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران. ۳. دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. ۴. دکتری مدیریت ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه تهران (پردیس بین‌المللی کیش)، کیش، ایران
(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۰۴، تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۱۲/۱۶)

چکیده

هدف از این پژوهش تحلیل کمی و کیفی حضور کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو بود. این پژوهش، توصیفی تحلیلی بوده و از نوع گذشته نگر بود. در این پژوهش از ابزار خاصی استفاده نشده است و داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای از مقالات پژوهشی و سایت‌های معتبر جمع‌آوری شده‌اند. در این پژوهش، عملکرد ورزشکاران و تیم‌های اعزامی در قالب رشته‌های ورزشی شامل والیبال، بسکتبال، شمشیربازی، کشتی، ووشو، کوراش، شطرنج، ژیمناستیک، کوهنوردی، اسکیت، کاراته، وزنه برداری، دو و میدانی، تیراندازی، کبده، بوکس، تکواندو، فایقرانی، تنیس روی میز، تیراندازی با کمان، دوچرخه سواری، شنا، شیرجه، واترپلو، تنیس، فوتبال، سوارکاری، بدمینتون، جوجیتسو، جودو و هندبال در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو ارزیابی و تحلیل شده است. عملکرد کاروان ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو از نظر کمی (تعداد مدال کسب شده) در رتبه پنجم قرار می‌گیرد و از حیث کیفی هم در رتبه پنجم قرار می‌گیرد. در انتها تک به تک رشته‌های حاضر در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو مورد ارزیابی قرار گرفتند و پیشنهادهای مثل حضور مربی بدنساز و روانشناس، اصلاح رویه‌های برگزاری اردوها، جوانگرایی و پشتوانه سازی برای ایجاد فضای رقابت، توجه ویژه به بانوان، و تأمین تجهیزات برای استان‌های مستعد برای حضور در دوره بعدی بازی‌ها ارائه شد.

واژه‌های کلیدی

بازی‌های آسیایی، تحلیل، عملکرد، هانگژو.

مقدمه

رویدادهای ورزشی بین‌المللی یا رویدادهای بزرگ ورزشی، رقابت‌های ورزشی هستند که در آن شرکت‌کنندگان از کشورهای زیادی باهم رقابت می‌کنند. این رقابت‌ها امروزه رویدادهای مهمی هستند که در آن‌ها نه تنها ورزشکاران نماینده کشورشان برای کسب موفقیت هستند، بلکه یک ابزار جهانی برای کشورهای میزبان فراهم می‌کنند تا هویت و فرهنگ ملی خود را در مقیاس جهانی به تصویر بکشند و توسعه دهند (۱). تحقیقات در مورد تأثیر و میراث رویدادهای مهم ورزشی طی سال‌های گذشته رشد چشمگیری داشته است (۲). کسب عنوان در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین‌المللی در کانون توجه بسیاری از کشورها قرار دارد و می‌تواند شرایط اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی یک کشور را تحت تأثیر قرار دهد. از این رو بسیاری از آن‌ها در تلاش‌اند با برنامه‌ریزی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آن‌ها را در رویدادهای بزرگ بین‌المللی تضمین کند (۳). طبق نظر وکادینوویچ و همکاران^۱ (۲۰۲۱) نتایج ورزش قهرمانی را می‌توان به طور انحصاری در مسابقات بین‌المللی اندازه‌گیری و اعتبارسنجی کرد (۴). و طبق نظر لیو و ژانگ^۲ (۲۰۲۳) روابط مثبت بین ورزش و سلامت و شادی و اثربخشی استفاده از رویدادهای ورزشی بزرگ را برای بهبود مشارکت ورزشی ساکنان، ارتقای توسعه شهر و زندگی بهتر برای ساکنان شهر هانگژو میزبان بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ تأیید کرد (۵).

موفقیت ورزشی بین‌المللی در سطح قهرمانی می‌تواند نشانه‌ای از شرایط عمومی یک ورزش در یک کشور خاص باشد و اغلب توسط دولت‌ها، رسانه‌ها و مردم برای قضاوت

در مورد عملکرد مدیران و مدیران اجرایی ورزش مورد استفاده قرار می‌گیرد (۶).

از طرفی امروزه رویدادهای بزرگ ورزشی در کانون توجه جهانیان قرار دارند. در واقع، ابررویدادهای ورزشی صحنه‌هایی برای هنرنمایی ورزشکاران نخبه هستند تا بتوانند مهارت‌های خود را به نمایش بگذارند و همچنین، این رویدادها به کشور میزبان و ورزشکاران سایر کشورهای جهان کمک می‌کنند تا هویت و فرهنگ ملی خود را به تمام مردم جهان شناسانند و با موفقیت و کسب مدال، باعث ایجاد غرور ملی، انسجام و توسعه ورزشی در کشور خود شوند (۷). رویدادهای ورزشی بزرگ عمدتاً با رقابت‌های چند ورزشی بین‌المللی مانند بازی‌های المپیک تابستانی و زمستانی که هر دو تحت نظارت کمیته بین‌المللی المپیک^۳ برگزار می‌شوند، مرتبط هستند. علاوه بر این، نسخه‌های سطح منطقه‌ای از این رویدادهای بزرگ مانند بازی‌های آسیایی توسط شورای المپیک آسیا^۴ تنظیم شده و اداره می‌شود (۸). اولین دوره بازی‌های آسیایی در سال ۱۹۵۱ در دهلی نو برگزار شد. کمیته بین‌المللی المپیک این بازی‌ها را به رسمیت شناخته و از آن به عنوان دومین تورنمنت بزرگ پس از بازی‌های المپیک یاد می‌کند. ایران در تمامی ادوار بازی‌های آسیایی به جز سال‌های ۱۹۵۴ مانیل فیلیپین، ۱۹۶۲ جاکارتا اندونزی و ۱۹۷۸ بانکوک تایلند در بازی‌های حضور داشته است (۹). بعد از بازی‌های المپیک بدون تردید مهمترین و بزرگترین رویداد ورزشی قاره آسیا، بازی‌های آسیایی است که با فاصله دو سال از بازی‌های المپیک و هر چهار سال یکبار با حضور اکثر کشورهای آسیایی برگزار می‌شود. بازی‌های آسیایی همانند بازی‌های المپیک به دنبال اهدافی مانند مشارکت، همزیستی و هم‌اوردی مسالمت‌آمیز است. اما در کنار تحقق

3. IOC (International Olympic Committee)
4. Olympic Council of Asia (OCA)

1. Vukadinović et al
2. Liu & Zhang

پنجمین کشور قدرتمند آسیایی بعد از چین، ژاپن، کره جنوبی و قزاقستان قرار گرفته است (۱۲). زنجیرچی و همکاران (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان ارزیابی کارایی ۶۴ ساله کاروان ورزشی ج. ا. ایران در بازیهای المپیک با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها به این نتایج رسیدند که عملکرد کاروان ایران تنها در بازی‌های المپیک سال ۱۹۵۶ کارا و در سایر سال‌ها ناکارا بوده است. همچنین یافته‌ها نشان داد کاروان ورزشی ایران در المپیک ۱۹۶۴ لندن کمترین کارایی را داشته است (۱۳).

خداداد کاشی و کریم نیا (۱۳۹۵) نیز عنوان کردند شاخص توسعه‌ی انسانی، تعداد شرکت کنندگان، تراز تجاری، درآمد سرانه و عملکرد ورزشی دوره قبل احتمال موفقیت ورزشی کشورها در بازی‌های المپیک را افزایش می‌دهد (۱۴). در پژوهش موسوی‌راد (۱۳۹۸) نیز انگیزه‌های مالی برای ورزشکاران، توجه به ورزش بانوان، استفاده از مربیان توانمند، ارزیابی صحیح اردوهای منظم، توجه به رشته‌های پرمدال، مدیریت استعدادیابی، توجه به آموزش ورزشکاران، توجه به آموزش مربیان و عوامل مدیریتی را به عنوان عوامل موفقیت ایران در بازی‌های المپیک عنوان کردند (۱۵). زارعیان و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهشی با عنوان تحلیل عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو به این نتایج رسیدند که از دیدگاه صاحب نظران رشته‌های ورزشی، عملکرد ایران در برخی رشته‌ها مانند وزنه برداری، کشتی آزاد، شمشیربازی و والیبال از وضعیت مطلوبی برخوردار بوده است؛ اما در رشته‌های تکواندو، بوکس، تیراندازی با تفنگ، تیروکمان، جودو و دوومیدانی وضعیت مناسبی نداشته است. همچنین، براساس عقیده صاحب نظران، عملکرد برخی رشته‌ها مانند تنیس روی میز، دوچرخه سواری و شنا از قبل قابل پیش بینی بوده است و امید چندانی به کسب موفقیت نبوده است. درنهایت، به مدیران ورزش

این مهم، به نظر می‌رسد عملکرد ورزشی کشورها با استناد به نتایج آن ارزیابی می‌شود و پیشرفت و گسترش ورزش در یک کشور منوط به برآیندی است که در این جشنواره مهم ورزشی کسب می‌شود (۱۰).

یکی از موارد مهم و مورد توجه برنامه‌ریزان ورزشی، فتح سکوه‌های بین‌المللی و افتخارآفرینی در ورزش است که از راه سرمایه‌گذاری در تیم‌های ملی می‌توانند به آن دست یابند. کسب عنوان در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین‌المللی که در کانون توجه بسیاری از کشورها قرار دارد، می‌تواند شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد؛ از این رو، بسیاری از کشورها در تلاش هستند با برنامه ریزی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آن‌ها را در رویدادهای بزرگ تضمین کنند (۱۱).

تا به امروز تحقیقات زیادی بر روی عملکرد کاروان‌های ورزشی ایران در رویدادهای بزرگ انجام شده است که می‌توان به چند مورد از آن‌ها اشاره کرد. عیدی و عسگری (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان ارزیابی عملکرد ایران در بازی‌های المپیک در مقایسه با رقبا به این نتایج رسیدند که با استفاده از اسناد و مدارک موجود، رتبه بندی و مدال‌های کسب شده ورزشکاران ایرانی در ۱۵ دوره حضور در بازی‌های المپیک تابستانی (۱۹۴۸ تا ۲۰۱۲) را بررسی کرده و آن را با عملکرد ۳ کشور آسیایی دیگر به عنوان رقبای ایران در بازی‌های المپیک مورد مقایسه قرار دهند. از مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش می‌توان به نوسانات عملکرد ایران در بازی‌های المپیک در مقایسه با دیگر رقبا اشاره کرد؛ به طوری که نمودار عملکرد ایران، سینوسی شکل بوده و فاقد ثبات است. همچنین، بهترین رشته ورزشی ایران در بازی‌های المپیک، رشته کشتی است و رشته‌های وزنه برداری، تکواندو و دو و میدانی از دیگر رشته‌های مدال آور ایران در المپیک هستند. ایران به عنوان

محققان بیان کردند که فلسفه مربیگری، بازخورد مثبت مربی، اهداف تمرین، سن یا سطح ورزشکار هم بر عملکرد ورزشکاران المپیک و هم ورزشکاران پارالمپیک تأثیرگذار است (۱۸).

پژوهش‌های مختلف شاخص‌های گوناگونی را برای موفقیت در مسابقات بزرگ ذکر کرده‌اند. اشلمباخ و همکاران^۲ (۲۰۲۲) متغیرهایی چون تعداد ورزشکاران، میزبانی کشورها، رژیم سیاسی و منطقه جغرافیایی را در پیش‌بینی توزیع مدال‌های المپیک مؤثر دانسته‌اند (۱۹). شلست و همکاران^۳ (۲۰۲۰) هم در پیش‌بینی مجموع مدال‌های ملی در بازی‌های المپیک تابستانی عنوان کردند متغیرهای تعداد مدال‌ها، جمعیت، تولید ناخالص داخلی، کشور میزبان، تعداد ورزشکاران و رژیم سیاسی تأثیر قابل توجهی در کسب مدال‌های المپیک دارند (۲۰).

بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو یک رویداد چند ورزشی قاره‌ای بود که از ۲۳ سپتامبر تا ۸ اکتبر ۲۰۲۳ در هانگژو چین برگزار شد. هانگژو پس از پکن در سال ۱۹۹۰ و گوانگژو در سال ۲۰۱۰، سومین شهر چین بود که میزبان بازی‌های آسیایی شد. ۴۴ مکان برای بازی‌ها مورد استفاده قرار گرفت که شامل ۳۰ مکان موجود و ۱۴ مکان جدید ساخته شده است. ۱۱۸۴۰ ورزشکار از ۴۵ کشور در ۴۰ ورزش و ۶۱ رشته ورزشی و ۴۸۱ ماده به رقابت پرداختند.

کشورهای آسیایی هزینه‌های زیادی برای موفقیت در این میدان انجام می‌دهند تا بتوانند نتایج مطلوبی در آن کسب کنند. معیارهای موفقیت در این آوردگاه مهم بین‌المللی آسیایی کسب مدال طلا در مرحله اول و مدال‌های نقره و برنز در مراحل بعدی است (۲۱). با توجه به تحقیقات اشاره شده نشان داده شد که موفقیت و کسب

کشور پیشنهاد می‌شود با پشتیبانی و حمایت همه‌جانبه از فدراسیون‌های موفق و ناموفق در المپیک ۲۰۱۶ ریو، زمینه حضور قدرتمند و باثباتی را در بازی‌های المپیک آینده فراهم آورند (۷).

همچنین بهرامی و عسگری (۱۳۹۸) در تحقیقی با عنوان پیش‌بینی عملکرد کشورهای آسیایی در بازی‌های المپیک براساس عملکرد گذشته به این نتایج رسیدند که یافته‌ها نشان داد که مجموع مدال‌های کسب شده توسط کشورهای آسیایی در بازی‌های المپیک پیشین و رقابت‌های قهرمانی جهان بر مجموع مدال‌های کسب شده توسط آنها در بازی‌های المپیک آتی تأثیر مثبت و معناداری داشت؛ باین حال، مجموع مدال‌های کسب شده توسط کشورهای آسیایی در بازی‌های آسیایی تأثیر معناداری بر عملکرد آنها در بازی‌های المپیک آتی نداشت. درنهایت، مجموع مدال‌های کسب شده توسط کشورهای آسیایی در بازی‌های المپیک پیشین تأثیر مثبت و معناداری بر مجموع مدال‌های کسب شده توسط آنها در رقابت‌های قهرمانی جهان و بازی‌های آسیایی داشت (۱۶). ترخانی و همکاران (۱۳۹۹) عنوان کردند که حمایت مالی، عوامل ساختاری و سیاست‌گذاری، سیستم توسعه و شناسایی استعدادها، ورزشی، حمایت‌های ورزشی و شغلی از ورزشکاران، توسعه اماکن و تسهیلات آموزشی و تمرینی، توسعه کمی و کیفی مربیگری، افزایش حضور در رقابت‌های ملی - بین‌المللی، حمایت‌های علمی-پژوهشی، عوامل محیطی - اجتماعی و تنوع جغرافیایی و افزایش مشارکت ورزشی مردم در موفقیت تیم‌های ورزشی حاضر در المپیک نقش معناداری دارد (۱۷).

نیکولز^۱ و همکاران (۲۰۲۲) در مقاله‌ای به تجزیه و تحلیل عملکرد تمرین در المپیک و پارالمپیک پرداختند.

3. Scellest al

1. Nicholls
2. Schlembach et al

های معتبر (سایت اصلی بازی‌ها) جمع آوری شده‌اند. در این پژوهش، عملکرد ورزشکاران و تیم‌های اعزامی در قالب رشته ورزشی شامل والیبال، بسکتبال، شمشیربازی، کشتی، ووشو، کوراش، شطرنج، ژیمناستیک، کوهنوردی، اسکیت، کاراته، وزنه برداری، دو و میدانی، تیراندازی، کبدی، بوکس، تکواندو، فایقرانی، تنیس روی میز، تیراندازی با کمان، دوچرخه سواری، شنا، شیرجه، واترپلو، تنیس، فوتبال، سوارکاری، بدمینتون، جوجیتسو، جودو و هندبال در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو ارزیابی و تحلیل شده است. برای تحلیل عملکرد و ارائه راهکارهای پیشنهادی درخصوص ورزشکاران و رشته‌های ورزشی حاضر در بازی‌های آسیایی، مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته و عمیقی با ۲۱ نفر از صاحب نظران آگاه به موضوع پژوهش شامل این موارد انجام شد: ۱- مدیران و متخصصان اجرایی (۱۲ نفر)، ۲- قهرمانان و مربیان شرکت کننده در بازی‌ها (۷ نفر) و اعضای هیات علمی (۳ نفر). لازم به ذکر است که تیم پژوهش تلاش کرد بدون سوگیری و نگاه یک جانبه طیف مختلفی از نظرهای صاحب نظران را جمع آوری کرده و این نظرات را در کارگروه مشترکی بین وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک به اشتراک گذاشته و سطوح ارزیابی (بالتر از سطح انتظار، مطلوب، در سطح انتظار، پایین تر از سطح انتظار) در این کارگروه برای ارزیابی کیفی رشته‌های حاضر با توجه به عملکرد آنها در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو نهایی شد. در پایان، نظرها و پیشنهادهای کاربردی متخصصان و سطح ارزیابی رشته‌های ورزشی ارائه شده است.

یافته‌ها

در این قسمت سعی شده است نتایج در چند بخش ارائه گردد.

مدال در بازی‌های مختلف معتبر مانند بازی‌های المپیک و بازی‌های آسیایی اثرات مستقیمی بر شاخص‌های اقتصادی، تولید ناخالص دولتی یا ملی و شاخص‌های اجتماعی فرهنگی دارد (۱۰). از طرف هم‌انطور که مشخص است کشورهای موفق در بازی‌های آسیایی در المپیک دور بعد عملکرد موفق‌تری نشان می‌دهند و این مورد هم از دیگر پیامدهای بازی‌ها است.

با توجه به اینکه عملکرد کشورها در هر دوره از بازی‌های آسیایی متفاوت است، باید هر دوره ارزیابی به صورت علمی انجام گردد تا با شناسایی نقاط قوت و ضعف، برای حضور هرچه بهتر در بازی‌های دور بعد و همچنین بازی‌های المپیک برنامه ریزی کرد. از طرفی با توجه به اهمیت مسئله ارزیابی برای بهبود عملکرد هر سازمانی و همچنین مهم بودن موضوع بازی‌های آسیایی برای ورزش هر کشوری و البته تحقیقات اندک در زمینه ارزیابی توصیفی کاروان ورزشی ایران، در این پژوهش عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو ارزیابی و بررسی شده است و سعی شده است درخصوص عملکرد هر رشته‌ای به صورت تخصصی بحث شود و ارزیابی صورت گیرد تا برای برنامه ریزی‌های آتی درخصوص اعزام ورزشکاران و رشته‌های شرکت کننده در دوره‌های بعد تصمیمات بهتری اتخاذ گردد. بر این اساس سؤال اصلی پژوهش این بود که عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی هانگژو ۲۰۲۲ در چه وضعیتی بوده است؟

روش شناسی پژوهش

این پژوهش، توصیفی تحلیلی بوده و از نوع گذشته نگر می‌باشد. در این پژوهش از ابزار خاصی استفاده نشده است و داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای از مقالات پژوهشی و سایت

مدال آوری بانوان ۳۱ درصد و همچنین سهم مدال آوری آقایان ۶۹ درصد بود.

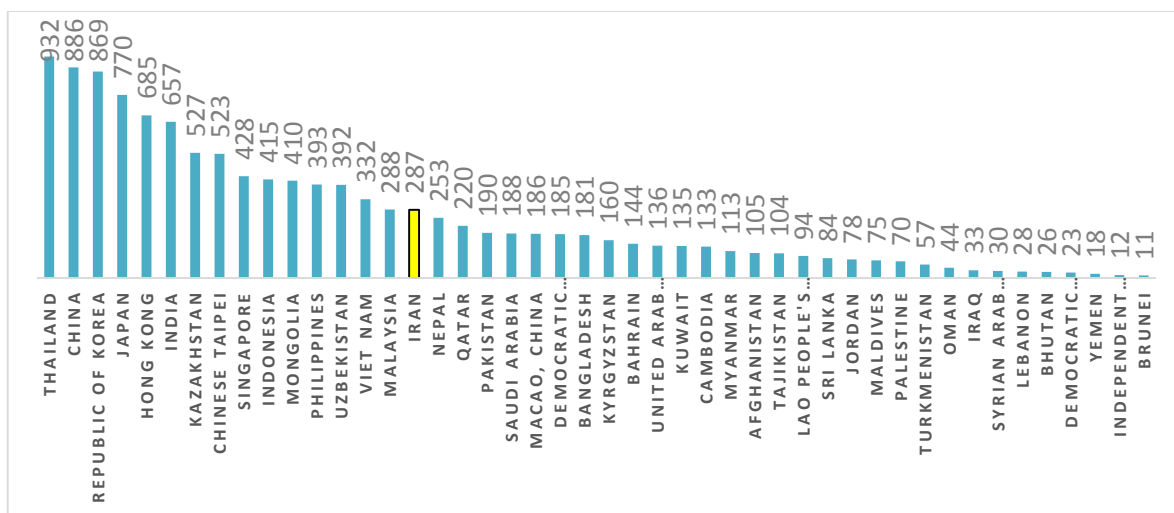
ایران با ۲۰۸ ورزشکار مرد و ۷۸ ورزشکار زن (مجموع ۲۸۶ نفر) به بازی ها اعزام شدند و با کسب ۱۳ طلا، ۲۱ نقره و ۲۰ برنز به کار خود در رتبه هفتم پایان داد. سهم

جدول ۱. رتبه بندی ادوار مختلف حضور ایران در بازی های آسیایی

رتبه	بازی ها	طلا	نقره	برنز	مجموع	رتبه در جدول بازی ها	درصد طلای کسب شده از کل مدال های طلا
۱	۱۹۷۴ تهران	۳۶	۲۸	۱۷	۸۱	۲	۱۷/۸۲
۲	۲۰۱۴ اینچئون	۲۱	۱۸	۱۸	۵۷	۵	۴/۷۸
۳	۲۰۱۸ جاکارتا	۲۰	۲۰	۲۲	۶۲	۶	۴/۲۹
۴	۲۰۱۰ گوانگژو	۲۰	۱۵	۲۴	۵۹	۴	۴/۱۹
۵	۲۰۲۲ هانگژو	۱۳	۲۱	۲۰	۵۴	۷	۲/۶۹
۶	۲۰۰۶ دوحه	۱۱	۱۵	۲۲	۴۸	۶	۲/۵۷
۷	۱۹۹۸ بانکوک	۱۰	۱۱	۱۳	۳۴	۷	۲/۶۴
۸	۱۹۹۴ هیروشیما	۹	۹	۸	۲۶	۶	۲/۶۵
۹	۱۹۷۰ بانکوک	۹	۷	۷	۲۳	۴	۶/۵۶
۱۰	۲۰۰۲ بوسان	۸	۱۴	۱۴	۳۶	۱۰	۱/۸۷
۱۱	۱۹۵۱ دهلی نو	۸	۶	۲	۱۶	۳	۱۴/۰۳
۱۲	۱۹۵۸ توکیو	۷	۱۴	۱۱	۳۲	۴	۶/۲
۱۳	۱۹۶۶ بانکوک	۶	۸	۱۷	۳۱	۶	۴/۲
۱۴	۱۹۸۶ سئول	۶	۶	۱۰	۲۲	۴	۲/۲
۱۵	۱۹۹۰ پکن	۴	۶	۸	۱۸	۵	۱/۳
۱۶	۱۹۸۲ دهلی نو	۴	۴	۴	۱۲	۷	۲

کشورها) کاروان ورزشی ایران در بازی های آسیایی است. بازی های هانگژو ۲۰۲۲ با توجه به تعداد مدال طلا و همچنین مجموع مدال ها در رتبه پنجم قرار گرفته است.

همینطور که در جدول یک مشخص شده است، بازی های ۱۹۷۴ تهران، بهترین عملکرد (در تمامی آیتم های بیشترین مدال طلا، جمع مدال، رتبه در جدول کلی

شکل ۱: تعداد ورزشکاران اعزامی کشورها در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو

با توجه به شکل ۱، مشخص می‌شود که ایران در بین کشورهای شرکت کننده از لحاظ تعداد ورزشکار رتبه ۱۶ را کسب می‌کند. نکته جالب این شکل، تعداد ورزشکاران کشور تایلند است که از میزبان بازی‌ها بیشتر می‌باشد و نسبتاً عملکرد ضعیفی را نشان داد.

جدول ۲. رشته‌های برگزار شده در بازی‌ها با کمترین شرکت کننده

رشته	تعداد ورزشکار زن	تعداد ورزشکار مرد	ورزشکاران ایران (زن)	ورزشکاران ایران (مرد)
BREAKING	۲۱	۲۵	.	.
اسلاوم	۱۴	۲۹	۱ (رتبه چهارم)	.
دوچرخه سواری بی.ام.ایکس	۹	۱۲	.	.
دوچرخه سواری کوهستان	۱۵	۱۷	۱ (مدال برنز)	.
دوچرخه سواری جاده	۳۳	۶۶	.	۱ (رتبه چهارم)
شنای ماراتن	۱۳	۱۶	.	.
پنجگانه مدرن	۱۹	۲۹	.	.
اسکیت برد	۱۸	۲۵	.	.
ژیمناستیک ترامپولین	۶	۱۰	.	.

نکته قابل توجه جدول ۲ حضور این رشته‌ها در بازی‌های المپیک می‌باشد، سهم مدالی ایران از این رشته‌ها تنها یک مدال برنز بود.

جدول ۳. رتبه بندی ۱۰ کشور برتر بر اساس میانگین نفر به ازای هر مدال در بازی‌های ۲۰۲۲ هانگزو

رتبه	کشور	تعداد ورزشکار	تعداد کل مدال	تعداد مدال طلا	نفر به ازای هر مدال	نفر به ازای هر طلا
۱	چین	۸۸۷	۳۸۳	۲۰۱	۲/۳۲	۴/۴۱
۲	ژاپن	۷۷۳	۱۸۸	۵۲	۴/۱۱	۱۴/۸۷
۳	کره جنوبی	۸۶۷	۱۹۰	۴۲	۴/۵۶	۲۰/۶۴
۴	کره شمالی	۱۸۵	۳۹	۱۱	۴/۷۴	۱۶/۸۲
۵	ایران	۲۸۶	۵۴	۱۳	۵/۲۹	۲۲
۶	ازبکستان	۳۹۴	۷۱	۲۲	۵/۵۵	۱۷/۹۱
۷	هندوستان	۶۵۵	۱۰۷	۲۸	۶/۱۲	۲۳/۳۹
۸	قزاقستان	۵۲۷	۸۰	۱۰	۶/۵۹	۵۲/۷۰
۹	امارات	۱۳۴	۲۰	۵	۶/۷	۲۶/۸۰
۱۰	بحرین	۱۴۳	۲۰	۱۲	۷/۱۵	۱۱/۹۲
۱۱	چین تایپه	۵۲۴	۶۷	۱۹	۷/۸۲	۲۷/۵۸

با توجه به جدول ۳، بر اساس میانگین نفر به ازای هر مدال ایران با ۵/۲۹ بعد از کشورهای چین، ژاپن، کره جنوبی، کره شمالی در رتبه پنجم قرار می‌گیرد.

جدول ۴. مقایسه رتبه کشورهای شرکت کننده در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰، ۲۰۱۴، ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲

کشور	۲۰۱۰ گوانگزو				۲۰۱۴ اینچئون				۲۰۱۸ جاکارتا، پالمبانگ				۲۰۲۲ هانگزو				
	رتبه	نفره	برنز	مجموع	رتبه	نفره	برنز	مجموع	رتبه	نفره	برنز	مجموع	رتبه	نفره	برنز	مجموع	
چین	۱۹۹	۱۱۹	۹۸	۴۱۶	۱	۱۵۱	۸۵	۳۴۵	۱	۱۳۲	۹۲	۶۵	۲۸۹	۱	۲۰۱	۱۱۱	۳۸۳
کره جنوبی	۷۶	۶۵	۹۱	۲۳۲	۲	۷۹	۷۰	۲۲۸	۲	۴۹	۵۸	۷۰	۱۷۷	۳	۴۲	۵۹	۱۹۰
ژاپن	۴۸	۷۴	۹۴	۹	۴۷	۷۷	۷۶	۲۰۰	۳	۷۵	۵۶	۷۴	۲۰۵	۲	۵۲	۶۷	۱۸۸
ایران	۲۰	۱۵	۲۴	۵۹	۴	۲۱	۱۸	۵۷	۵	۲۰	۲۲	۲۰	۶۲	۶	۱۳	۲۱	۵۴
قزاقستان	۱۸	۲۳	۳۸	۷۹	۵	۲۸	۲۳	۸۴	۴	۱۵	۱۷	۴۴	۷۶	۹	۱۰	۲۲	۸۰
هند	۱۴	۱۷	۳۴	۶۵	۶	۱۱	۳۶	۵۷	۸	۱۵	۲۴	۳۰	۶۹	۸	۲۸	۳۸	۱۰۷
چین تایپه	۱۳	۱۶	۳۸	۶۷	۷	۱۰	۱۸	۵۱	۹	۱۷	۱۹	۳۱	۶۷	۷	۱۹	۲۸	۶۷
ازبکستان	۱۱	۲۲	۳۳	۵۶	۸	۹	۱۴	۴۵	۱۱	۲۱	۲۴	۲۵	۷۰	۵	۲۲	۳۱	۷۱
تایلند	۱۱	۹	۳۲	۵۲	۹	۱۲	۷	۴۷	۶	۱۱	۱۶	۴۶	۷۳	۱۲	۱۲	۱۴	۵۸
اندونزی	۴	۹	۱۳	۲۶	۱۵	۴	۱۱	۲۰	۱۷	۳۱	۲۴	۴۳	۹۸	۴	۷	۱۱	۳۶

در جدول ۴، تغییرات و روند صعود و نزول کشورها مشخص است. به طور نمونه کشور هندوستان از رتبه ششم در بازی‌های ۲۰۱۰ به رتبه چهارم در بازی‌های ۲۰۲۲ رسیده است و ایران از رتبه چهارم ۲۰۱۰ به رتبه هفتم ۲۰۲۲ نزول داشته است.

در جدول ۴، تغییرات و روند صعود و نزول کشورها مشخص است. به طور نمونه کشور هندوستان از رتبه ششم در بازی‌های ۲۰۱۰ به رتبه چهارم در بازی‌های ۲۰۲۲ رسیده است و ایران از رتبه چهارم ۲۰۱۰ به رتبه هفتم ۲۰۲۲ نزول داشته است.

جدول ۵. مقایسه ۱۰ کشور برتر در نسبت ورزشکاران مرد و زن و سهم مردان و زنان از مدال های طلا در بازی های ۲۰۲۲

هانگژو

کشور	ورزشکاران و ورزشکاران		مجموع	درصد مردان	درصد زنان	طلا	نقره	برنز	مجموع	مدال		درصد مدال طلای مردان نسبت به کل مردان
	مرد	زن								مردان	زنان	
چین	۴۳۶	۴۵۰	۸۸۶	۴۹	۵۱	۲۰۱	۱۱۱	۷۱	۳۸۳	۱۰۸	۷۶	۱۷
ژاپن	۳۴۲	۴۲۸	۷۷۰	۴۴	۵۶	۵۲	۶۷	۶۹	۱۸۸	۲۲	۲۶	۶
کره جنوبی	۳۸۹	۴۸۰	۸۶۹	۴۵	۵۵	۴۲	۵۹	۸۹	۱۹۰	۱۳	۲۶	۵
هند	۳۲۴	۳۳۳	۶۵۷	۴۹	۵۱	۲۸	۳۸	۴۱	۱۰۷	۹	۱۵	۵
ازبکستان	۱۶۳	۲۲۹	۳۹۲	۴۲	۵۸	۲۲	۱۸	۳۱	۷۱	۱۰	۱۲	۵
چین تایپه	۲۲۹	۲۹۴	۵۲۳	۴۴	۵۶	۱۹	۲۰	۲۸	۶۷	۱۰	۸	۳
ایران	۷۸	۲۰۸	۲۸۶	۲۸	۷۲	۱۳	۲۱	۲۰	۵۴	۰	۱۳	۶
بحرین	۲۹	۱۱۵	۱۴۴	۲۰	۸۰	۱۲	۳	۵	۲۰	۷	۴	۳
تایلند	۴۲۸	۵۰۴	۹۳۲	۴۶	۵۴	۱۲	۱۴	۳۲	۵۸	۷	۴	۱
کره شمالی	۱۱۱	۷۴	۱۸۵	۶۰	۴۰	۱۱	۱۸	۱۰	۳۹	۱۰	۱	۱

با توجه به جدول ۵، عملکرد ایران در حوزه زنان در مقایسه با سایر کشورها ضعیف می باشد. درصد شرکت کنندگان زن نسبت به کشورهای رقیب بسیار پایین است (۲۸ درصد). به جز بحرین تمامی کشورهای زیر رتبه ۱۰ بیش از ۴۰ درصد کاروان را زنان تشکیل داده اند.

جدول ۶. تعداد مدال های کسب شده نسبت به شانس مدال در بازی های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو

ردیف	رشته	مدال های کسب شده							تعداد نفرات اعزامی	تعداد شانس مدال	نسبت مدال کسب شده به شانس مدال	نسبت مدال کسب شده از کل مدالها	درصد از کل مدالها
		طلا	نقره	برنز	مجموع	نسبت مدال کسب شده به شانس مدال	نسبت مدال کسب شده به مدالهای طلا	نسبت مدال کسب شده به کل مدالها					
۱	کشتی آزاد	۳	۲	۰	۵	۸۳,۳۳	۵۰	۶	۶	۴۱,۶	۱۸/۵	۳۸/۵	۱۸/۵
	کشتی فرنگی	۲	۲	۱	۵	۸۳,۳۳	۳۳	۶	۶	۶۰	۱۸/۵	۳۸/۵	۱۸/۵
۲	کوراوش	۳	۳	۱	۷	۷۱,۵	۱۴,۲	۷	۷	۶۰	۲۲/۲۲	۲۳/۰۷	۲۲/۲۲
	ووشو	۲	۲	۱	۷	۵۳,۸	۱۵,۳	۷	۷	۶۰	۲۲/۲۲	۲۳/۰۷	۲۲/۲۲
۳	کاراته	۱	۰	۲	۳	۳۷,۵	۱۲,۵	۲	۳	۶۰	۵/۶	۷/۷	۵/۶
۴	والیبال	۱	۰	۰	۱	۳۳,۳	۳۳,۳	۱	۱	۶۰	۱/۹	۷/۷	۱/۹

۳/۷	۷/۷	۱۲.۵	۲۵	۲	۰	۱	۱	۸	۸	دو و میدانی	۵
۱/۹	۷/۷	۲۵	۲۵	۱	۰	۰	۱	۴	۶	شطرنج	۶
۱/۹	۷/۷	۲۰	۲۰	۱	۰	۰	۱	۵	۵	کوه نوردی (سنگ نوردی)	۷
۱/۹	-	-	۱۰	۱	۰	۱	۰	۱۰	۱۰	وزنه برداری	۸
۳/۷	-	-	۱۰۰	۲	۱	۱	۰	۲	۲۴	کبده	۹
۳/۷	-	-	۶۶,۶۶	۲	۲	۰	۰	۳	۴	شمشیربازی	۱۰
۱۴/۸	-	-	۶۶	۸	۵	۳	۰	۱۲	۱۲	تکواندو	۱۱
۳/۷	-	-	۵۰	۲	۲	۰	۰	۴	۴	تنیس روی میز	۱۲
۱/۹	-	-	۳۳,۳۳	۱	۱	۰	۰	۳	۲	دوچرخه سواری	۱۳
۹/۳	-	-	۲۷,۷	۵	۳	۲	۰	۱۸	۲۴	قایقرانی	۱۴
۱/۹	-	-	۲۰	۱	۰	۱	۰	۵	۴	ژیمناستیک	۱۵
۱/۹	-	-	۸,۳	۱	۰	۱	۰	۱۲	۱۲	اسکیت	۱۶
۱/۹	-	-	۴	۱	۱	۰	۰	۲۵	۱۷	تیراندازی	۱۷
۱۰۰	۱۰۰	۸/۴	۳۵/۰۶	۵۴	۲۰	۲۱	۱۳	۱۵۴	۱۸۸	جمع	

طلا بازی‌ها را به اتمام رسانده اند. همچنین نسبت کسب مدال به شانس موجود در رشته‌ها در جدول مشخص است.

در جدول ۶ مشخص می‌شود که بیشترین سهم مدال آوری را رشته کشتی داشته است (طلا و مجموع). ۷ رشته سهمی از مدال‌های طلا را داشته و ۱۰ رشته بدون مدال

جدول ۷. مدال‌های ایران در بازی‌های آسیایی از سال ۱۹۵۱ تا ۲۰۲۲

ردیف	رشته	مدال‌های کسب شده				نسبت مدال‌های کسب شده به کل	نسبت مدال‌های کسب شده به کل	تعداد اولین حضور	تعداد حضور				
		طلا	نقره	برنز	مجموع								
۱	فدراسیون کشتی	۵۴	۷۴	۳۰	۴۴	۱۹	۳۷	۱۰۳	۱۵۵	۵۴/۳۸	۴۹/۲۵	۱۹۵۸	۱۵
	کشتی فرنگی	۲۰	۱۴	۱۸	۵۲								
۲	وزنه برداری	۳۳	۳۱	۲۰	۸۴					۱۹/۱۷	۸۲/۱۳	۱۹۵۱	۱۶
۳	کاراته	۱۵	۱۱	۱۲	۳۸					۸۱/۷	۲۵/۶	۱۹۹۴	۸
۴	تکواندو	۱۴	۱۷	۲۳	۵۴					۲۹/۷	۸۸/۸	۱۹۸۶	۹
۵	دو و میدانی	۱۳	۱۶	۱۰	۳۹					۷۷/۶	۴۱/۶	۱۹۵۱	۱۴

۶	ووشو	۹	۱۳	۷	۲۹	۶۹/۴	۷۷/۴	۱۹۹۸	۷
۷	بوکس	۵	۱۱	۲۶	۴۲	۶۰/۲	۹۱/۶	۱۹۵۸	۱۲
۸	دوچرخه سواری	۳	۵	۱۰	۱۴	۶۰/۲	۷۷/۴	۱۹۵۱	۱۶
	پیست	۲	۵	۸	۱۵				
۹	فوتبال	۴	۲	۱	۷	۰/۸	۱۵/۱	۱۹۵۱	۱۳
	رونینگ	۲	۵	۵	۱۲				
۱۰	قایقرانی	۱	۳	۵	۱۴	۵/۱	۴/۴	۱۹۹۸	۷
	کانوئینگ، اسپرینت	۱	۳	۵	۱۴				
	کانوئینگ، اسلalom	۰	۰	۱	۱				
۱۱	شمشیربازی	۳	۶	۹	۱۸	۵/۱	۹/۲	۱۹۷۴	۷
۱۲	والیبال	۳	۳	۲	۸	۵/۱	۳۲/۱	۱۹۵۸	۱۱
۱۳	کوراش	۲	۴	۳	۹	۰/۴	۴۸/۱	۲۰۱۸	۲
۱۴	کبده	۲	۴	۲	۸	۰/۴	۳۲/۱	۲۰۰۶	۵
۱۵	صخره نوردی	۲	۰	۰	۲	۰/۴	۳۳/۰	۲۰۱۸	۲
۱۶	جودو	۱	۸	۱۱	۲۰	۵۲/۰	۲۹/۳	۱۹۸۶	۹
۱۷	تیراندازی	۱	۴	۴	۹	۵۲/۰	۴۸/۱	۱۹۵۸	۱۲
۱۸	تیر و کمان	۱	۰	۲	۳	۵۲/۰	۴۹/۰	۲۰۰۲	۵
۱۹	واترپلو	۱	۰	۱	۲	۵۲/۰	۳۳/۰	۱۹۷۴	۸
۲۰	شطرنج	۱	۰	۱	۲	۵۲/۰	۳۳/۰	۲۰۰۶	۲
۲۱	بسکتبال	۰	۲	۳	۵	۰/۰	۹۹/۰	۱۹۵۱	۱۲
	۵*۵	۰	۲	۳	۵				
	۳*۳	۰	۰	۱	۱				
۲۲	تنیس روی میز	۰	۰	۵	۵	۰/۰	۸۲/۰	۱۹۵۸	۸
۲۳	شیرجه	۰	۱	۳	۴	۰/۰	۶۶/۰	۱۹۵۱	۹
۲۴	تنیس	۰	۲	۲	۴	۰/۰	۶۶/۰	۱۹۵۸	۷
۲۵	هندبال	۰	۱	۱	۲	۰/۰	۳۳/۰	۲۰۰۶	۵
۲۶	ژیمناستیک	۰	۱	۰	۱	۰/۰	۱۶/۰	۱۹۷۴	۶
۲۷	اسکیت	۰	۱	۰	۱	۰/۰	۱۶/۰	۲۰۱۰	۲
۲۸	سوارکاری	۰	۰	۱	۱	۰/۰	۱۶/۰	۱۹۹۴	۵
۲۹	پنچاک سیلات	۰	۰	۱	۱	۰/۰	۱۶/۰	۲۰۱۸	۱
	جمع	۱۹۲	۲۰۰	۲۱۶	۶۰۸				

جدول ۸. جایگاه کشورها بر اساس (تولید ناخالص داخلی) GDP-2023 و جایگاه بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو

کشور	جایگاه در بازی‌های آسیایی	جایگاه در فهرست GDP قاره	جایگاه در فهرست GDP جهانی
چین	۱	۱	۲
ژاپن	۲	۲	۳
کره جنوبی	۳	۴	۱۳
هندوستان	۴	۳	۵
ازبکستان	۵	۲۲	۷۰
چین تایپه	۶	۷	۲۱
ایران	۷	۱۴	۴۰
تایلند	۸	۹	۲۹
بحرین	۹	۲۷	۹۱

میانگین احتمال کسب مدال نتیجه اش بهتر بوده است و این نسبت برای کسب یک مدال طلا به ازاء ۲۴/۵۶ نفر بوده که برای کاروان ایران نسبت ۲۲ نفر به دست آمده است این نسبت ها در کسب مدال های نقره و برنز روایی دارد.

از طرف دیگر ۱۰ کشور اول بازی ها (که ۶ کشور آن جزء ده قدرت اقتصادی برتر قاره هستند) در مجموع مدال ها ۹۹۳ مدال (۶۲/۳۳ درصد کل مدال ها) و ۳۵۴ مدال طلا (۷۳/۴۴٪ کل مدال های طلا) را به دست آورده اند بنابراین ۳۵ کشور مدال آور برای ۳۷/۶۷ درصد مدال های باقی مانده رقابت کرده اند. ۲۱ کشور دارای مدال طلا برای ۲۶/۵۶ درصد مدال های باقی مانده رقابت کرده اند.

حضور برخی کشورها در جدول و جایگاهی که بدست آورده اند قابل توجه است، که از نقطه نظر توانمندی ورزشی یا وسعت یا جمعیت یا توانمندی اقتصادی در وضعیت بهتری قرار داشته اند و اکثر آن ها در موقعیت ضعیف تری در جدول رده بندی قرار گرفته اند (مانند تایلند که بیشترین تعداد ورزشکار را به مسابقات اعزام کرده و در رنکینگ کلی بعد از ایران در رتبه هشتم قرار گرفت). عملکرد کاروان ایران در مقایسه با سایر کشورهای شرکت کننده، مطلوب بوده است به ویژه اینکه ایران تحت تاثیر شدیدترین تحریم ها علیه یک کشور و محدودیت های تجهیزات تخصصی (فناوری های روز) برای این رقابتهای آماده شد.

در بین کشورهای رتبه های بالاتر، چین، ژاپن و کره جنوبی حضور دارند که همگی در حوزه ورزش جایگاه معتبر در بازی های المپیک داشته و بیشتر آنها کشورهای صنعتی و قدرتمند اقتصادی جهان را تشکیل می دهند. با توجه به در پیش بودن بازی های المپیک ۲۰۲۴ پاریس در ادامه نگاهی به عملکرد سایر کشورها می شود:

در جدول ۸ مشخص می شود که رتبه کشورها در فهرست GDP قاره و رتبه در بازی های آسیایی در همه کشورها به جز ایارن و ازبکستان بسیار نزدیک به هم می باشد.

بحث و نتیجه گیری

هر رویداد معتبر جهانی از جمله بازی های المپیک، بازی های آسیایی و جام جهانی فوتبال می تواند مسئولان بلند پایه کشور به ویژه دوستانان ورزش را و همچنین جامعه ورزش در هر دو بخش اجرایی و علمی و به تبع آن، رسانه های جمعی گوناگون و مردم علاقمند را به کنش فعال وادارد. بدیهی است که در حین و پس از برگزاری چنین رویدادهای پرمخاطبی، گروه های ذینفع و پیگیر بر حسب اطلاعات و دانش خویش به بررسی، نقد و مقایسه عملکرد ورزشکاران، فدراسیون ها و حتی کاروان های ورزشی کشور در دوره های مختلف بپردازند. از این رو، توصیف ها، تحلیل ها و تصمیم گیری های قضاوتی عمدتاً سطحی، احساسی، زرد و رفاقتی بوده و در برخی موارد نیز به منطبق و انصاف نزدیکتر است.

قطع به یقین، نظام مدیریت عملکرد می گوید که عمل مقایسه باید بر اساس شاخص های تعریف شده دقیق صورت پذیرد ولی به دلیل نبود سیستم مشخص، روشن و شفاف؛ چنین امری میسر نیست و بدیهی است که ساده ترین و قابل درکترین شیوه تحلیل و مقایسه می تواند توصیفی و بر اساس میزان ورزشکاران اعزامی به بازیها و مدال آوری آنها صورت پذیرد.

در این دوره از بازی های نزدیک به ۶۰ درصد تیم های شرکت کننده به مدال طلا (حداقل یک طلا) رسیده اند که شامل ایران می شود در حالیکه به ازاء هر ۷/۴۳ نفر یک مدال وجود داشته است. کاروان اعزامی با توجه به حضور ۲۸۶ ورزشکار به نسبت ۵/۲۹ رسیده است که از سطح

۸- بحرین: با ۱۲ طلا، ۳ نقره و ۵ برنز تقریباً عملکردی مشابه دور قبل داشته است و مجموع مدال نزول داشته است.

۹- کره شمالی: با کسب ۱۱ طلا، ۱۸ نقره و ۱۰ برنز نسبت به دوره قبل کمی نزول داشته است.

با توجه به مطالب بالا، ۳ کشور چین، ژاپن و کره جنوبی جایگاه خود را در بازی‌های آسیایی تثبیت کرده اند و کشورهای هندوستان، ازبکستان و چین تایپه فاصله خودشان را از رقبا زیاد کرده اند. اگر این روند ادامه داشته باشد ایران در بازی‌های بعد همچنان با کشورهای تایلند و کره شمالی و قزاقستان در رقابت خواهد بود و از رقابت برای جایگاه چهارم و پنجم دور خواهد شد.

در انتهای این پژوهش، معیارهایی را برای ارزیابی رشته های ورزشی که ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو شرکت کرد در نظر گرفته شده است و چند سطح بالاتر از سطح انتظار، مطلوب، در سطح انتظار و پایین تر از سطح انتظار قرار گرفتند تا ملاکی برای مقایسه بین رشته های حاضر در بازی‌ها وجود داشته باشد. این سطوح ارزیابی در کارگروه مشترک وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک طراحی شد و قرار گرفتن هر یک از رشته ها در این سطوح با توجه به عملکرد در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو توسط کارگروه مشخص شده است. همچنین پیشنهادهایی برای بهبود وضع موجود ارائه شده است.

۱- کشتی:

با توجه به اینکه تعداد مدال های کشتی نسبت به دور قبل از لحاظ کمی رشد داشته است (۲ مدال بیشتر)، تعداد طلا تکرار شده است، در مجموع فدراسیون در وضعیت بالاتر از سطح انتظار می باشد. عملکرد کشتی فرنگی با توجه به ۲ مدال طلا از ۶ وزن در سطح مطلوب و کشتی آزاد ۳ مدال طلا از ۶ وزن (۵۰ درصد شانس مدال طلا) بالاتر از سطح انتظار ارزیابی می گردد. تقریباً ۸۳ درصد نفرات اعزامی

۱- چین: با کسب بیشترین مدال طلا و رکوردشکنی کار سختی در این دوره از بازی‌ها نداشت و آماده بازی‌های المپیک شده است.

۲- ژاپن: عملکرد خوبی را به نمایش گذاشت هر چند چین را تهدید نکرد اما از کره جنوبی فاصله گرفت.

۳- کره جنوبی: نسبت به دوره های قبل افت شدیدی داشته و از بازی‌های ۱۹۸۶ سئول به بعد این ضعیف ترین کسب مدال (طلا) تاریخ در بازی‌های آسیایی برای کره جنوبی بود.

۴- هند (رتبه چهارم با ۲۸ طلا، ۳۸ نقره و ۴۱ برنز) نسبت به بازی‌های دوره قبل ۱۶ طلا، ۲۳ نقره و ۳۱ برنز کسب کرده بود جهش بسیار خوبی را داشته و یکی از مدعیان جدی برای رقابت با ایران می باشد. توزیع مدال های مناسب در ۲۲ رشته از دیگر ویژگی هندوستان بود.

۵- ازبکستان: با ۲۲ طلا و ۱۸ نقره و ۳۱ برنز در نزدیکترین جایگاه پنجم ایستاد که نسبت به دور قبل عملکرد نسبتاً بهتری به نمایش گذاشت. در بوکس، جودو، کشتی آزاد و تکواندو از میان رشته های المپیک و کوراش، در بین رشته های غیر المپیک رقیب سرسختی برای کشورمان خواهد بود.

۶- چین تایپه: با ۱۹ طلا، ۲۰ نقره و ۲۸ برنز جزو بهترین ها در کسب مدال بود. که نسبت به دور قبل جهش خوبی داشت. در تیراندازی با کمان، تکواندو و وزنه برداری رقیب جدی خواهد بود. از لحاظ تعداد مدال طلا با بازی‌های ۱۹۹۸ بانکوک برابری می کند و بعد از اون رویداد بهترین عملکرد تاریخ چین تایپه در این رقابت ها رقم خورده است.

۷- تایلند: با ۱۲ طلا، ۱۴ نقره و ۳۴ برنز نسبتاً عملکرد بهتری نسبت به دوره قبل داشت (البته مجموع مدال ها نزول داشته است).

در مجموع عملکرد در سطح انتظار تلقی می‌شود اما میانگین بالای سنی ورزشکاران، تثبیت ورزشکاران تیم ملی (حاشیه امنیت بالا برای ورزشکاران) و ضعف کوچینگ در دختران از نکات قابل توجه می باشد که نیاز به سرمایه گذاری روی کاتا و جوانگرایی و پشتوانه سازی تیم ملی بالاخص مردان از راهکارهای مؤثر می‌تواند باشد. اختلاف بین پیش بینی فدراسیون (شانس کسب مدال در تمام اوزان) با نتیجه بسیار زیاد بود.

۴ - والیبال :

با توجه به برگزاری مسابقات والیبال قهرمانی مردان آسیا ۲۰۲۳ در ایران به فاصله چند ماه قبل از بازی‌های آسیایی و کسب رتبه دوم توسط تیم ملی ایران، کسب مدال طلای بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو فدراسیون را در سطح مطلوب قرار می دهد. ضعف در کوچینگ، تأثیر روانی فاصله مسابقات با مسابقات انتخابی المپیک و عدم شناخت ترکیب اصلی و تأثیر روی بازیکنان از نکات قابل توجه این رشته در بازی‌ها می باشد. که استفاده از مربیان تراز اول جهان برای این رشته به عنوان راهکار ارائه می‌شود.

۵ - دو و میدانی :

رکوردهای ورزشکاران اعزامی قبل از رویداد و کسب ۱ مدال طلا و ۱ مدال نقره عملکرد این رشته در سطح انتظار ارزیابی می‌شود. نسبت به دور قبل یک مدال طلا کمتر کسب کردیم که قابل پیش بینی بود.

انتخاب اشتباه تیم، عدم تناسب بین مربیان و رشته حاشیه های مؤثر ورزشکاران و نتایج بسیار فاصله دار رکوردهای پرتاب دیسک از نکات قابل توجه این رشته می باشد. اولویت بندی مواد، تعیین تکلیف ویژه برای این مواد و برنامه ریزی بلند مدت برای رشته های مستعد از راهکارهای پیشنهادی است.

کسب مدال کردند که در این شاخص جزو فدراسیون های برتر می باشد. البته در بازی‌های ۲۰۱۸ جاکارتا، ۵ فینال، ۵ طلا کسب شده است ولی در بازی‌های ۲۰۲۲ در ۹ فینال ۵ طلا کسب شده است.

نزدیکی مسابقات جهانی با مسابقات بازی‌های آسیایی مخصوصاً در کشتی فرنگی (تأثیر بر عملکرد ورزشکاران)، شرایط نامناسب در ریکآوری و روانشناسی ورزشکاران، دخالت های مستقیم مدیران فدراسیون در امور فنی و منفعل بودن بعضی از کمک مربیان از نکات قابل توجه این رشته در بازی‌ها بود. که تقویت کادر در بخش بدنسازی و ریکآوری، اضافه شدن روانشناس از اردوهای ابتدایی برای المپیک و تمرکز بر المپیک و حذف برنامه های زائد می‌تواند از راهکارهای مؤثر برای آماده سازی این رشته در بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس باشد.

۲ - ووشو :

ووشو با توجه به حفظ تعداد مدال های طلا و رشد یک مدال (برنز) در مجموع در وضعیت بالاتر از سطح انتظار می باشد. باید به این نکته اشاره شود که بازی‌ها در کشوری برگزار می شد که مدعی اصلی این رشته در دنیا می باشد. عملکرد ووشو در سطح مطلوب و کوراش بالاتر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود. تقریباً بیش از ۵۰ درصد افراد اعزامی مدال کسب کرده اند. البته میانگین بالای سنی ورزشکاران مدال آور و همچنین کم توجهی به رشته تالو از نکات قابل توجه می باشد که می‌توان با پشتوانه سازی و جوانگرایی، استفاده از مربیان سطح یک تالو و سرمایه گذاری و ایجاد هویت مستقل و ملی برای رشته کوراش (همراه فدراسیون) این نقاط ضعف رو پوشش داد.

۳ - کاراته :

با توجه به عملکرد ورزشکاران در بازی‌های تدارکاتی و مسابقات نزدیک به بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲، در بخش مردان با کسب ۱ مدال طلا و در بخش زنان با کسب ۲ برنز

۶- شطرنج :

ارائه برنامه برای پشتوانه سازی در دوره های بعد (دختران و پسران) ارائه می‌شود.

عملکرد این رشته بالاتر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود. رشته ایی که در دوره های قبل حضور نداشته و برای اولین بار مدال طلای تیمی را در بازی‌های آسیایی کسب کرده است. البته مسئولین فدراسیون پیش بینی مدال داشتند ولی مدال طلا دور از انتظار بود.

۹- کبیدی :

با توجه به تنزل کسب مدال نسبت به دور قبل و عدم کسب مدال طلا، عملکرد کلی پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود، رشته ایی که در دور قبل ۲ مدال طلا را کسب کرده بود در این دوره ۱ نقره و ۱ برنز کسب کرده است. برنامه ضعیف آمادگی (اعزام نشدن دختران به مسابقات تدارکاتی)، عدم رصد رقبا، عدم تمرکز مسئولین فدراسیون در مسابقات (توجه بیشتر به مسائل فدراسیون جهانی) و تکیه تیم ملی به نفرات خاص در بعضی استان ها از نکات قابل توجه می باشند. راهکارهایی مثل ارائه برنامه جامع برای کبیدی دختران و استفاده از مربیان تراز اول ارائه می‌شود.

فقدان مربی کارآمد از نکات قابل توجه است که نیاز است تیم شطرنج با مربیان تراز اول جهانی تقویت گردد.

۷- کوهنوردی (صخره نوردی):

با توجه به تکرار مدال دور قبل (یک طلا) و نزدیک شدن به کسب مدال های دیگر در سایر بخش ها و حتی بانوان، عملکرد کلی در سطح مطلوب قرار می گیرد. عدم اقتدار مربی، وجود حاشیه امنیت برای ورزشکاران تیم ملی، عدم توسعه در باقی مناطق کشور و عدم دسترسی ملی پوشان به تجهیزات استاندارد از نکات قابل توجه این رشته در بازی‌ها می باشد. که استفاده از مربیان تراز اول و توسعه و پشتوانه سازی برای تیم های ملیب رای این رشته به عنوان راهکار ارائه می‌شود.

۱۰- شمشیربازی :

با توجه به پیش بینی های موجود در کمیته ملی المپیک قبل از اعزام (کسب ۲ مدال)، عملکرد شمشیربازی در سطح انتظار ارزیابی می‌شود. ۵۰ درصد نفرات اعزامی مدال کسب کرده اند. حاشیه امنیت برای ورزشکاران تیم ملی (تثبیت ترکیب تیم ملی)، سرمایه گذاری فقط روی یک رشته و کمبود شدید مربی (وابستگی ورزشکاران به یک مربی خاص) از نکات قابل توجه می باشد. سرمایه گذاری روی سایر رشته های تحت پوشش، اضافه شدن مربیان تراز اول جهانی و احداث سالن اختصاصی و تسهیل در ورود تجهیزات مورد نیاز بویژه برای بانوان باید مورد توجه قرار گیرد.

۸- وزنه برداری :

با توجه به تنزل مدال آوری نسبت به دوره قبل چه از لحاظ کمی (۴ مدال نسبت به ۱ مدال) و چه از لحاظ کیفی (۲ طلا و بدون طلا) عملکرد کلی پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود، تنها یک مدال نقره حاصل وزنه برداری در این رویداد بوده است. رشته ایی که همیشه کسب مدال طلا برای کاروان ایران داشته است. پیش بینی فدراسیون (شانس مدال در تمامی اوزان) با واقعیت بسیار فاصله دارد. تدارک و آمادگی ضعیف، عدم برآورد دقیق از قضاوت قهرمانی جهان و بازی‌های آسیایی و کادر فنی از نکات قابل توجه می باشند. راهکارهایی مثل استفاده از مربیان تراز اول دنیا (دختران - پسران)، تمرکز روی مدال آوران المپیکی و

۱۱- تکواندو :

با توجه به اینکه تکواندو همیشه بین ۲ تا ۴ مدال طلا در بازی‌ها برای ایران به ارمغان می آورد، بدون مدال طلا این رویداد را به اتمام رساند، همچنین در تمامی فینال ها بازنده بوده است (۳ فینال و کسب ۳ نقره). عملکرد این

۱۴- قایقرانی :

با توجه به اینکه نتایج کسب شده نسبت به دور قبل تنزل داشته است (۴نقره و ۳ برنز به ۲ نقره و ۳ برنز) و همچنین فدراسیون پیش بینی ۱۰ مدال در بازی‌ها را داشته است، در روئینگ، عملکرد در سطح انتظار، در کانو پایین تر از سطح انتظار و اسلalom در سطح انتظار ارزیابی می‌شود (در مجموع فدراسیون در وضعیت پایین تر از سطح انتظار می‌باشد). عدم رصد رقبا، ضعف در مربیان به استثناء روئینگ دختران مشکل پیست روئینگ از نکات قابل توجه می‌باشد که توصیه می‌شود اردوهای مشترک در پیست های استاندارد بین‌المللی افزایش یابد و اعزام مربیان ملی به دوره های عالی در کشورهای صاحب نام به منظور تقویت علمی این رشته و تلاش برای پشتوانه سازی به خصوص در اسلalom انجام گردد.

۱۵- ژیمناستیک :

با توجه به تاریخ سازی ژیمناستیک در بازی‌ها و کسب اولین مدال بعد از ۸۰ سال، عملکرد بالاتر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود. ضعف در مربیان و نبود پشتوانه در رشته های مختلف از نکاتی است که باید با اولویت بندی رشته های تحت پوشش، رسیدگی به مشکلات حقوقی و ساختاری فدراسیون و خریداری تجهیزات استاندارد به آن موارد پوشش داد.

۱۶- اسکیت :

با توجه به اینکه اسکیت در دوره های قبل اعزام نمی شد و در این دوره با وجود اختلاف زیاد بین پیش بینی فدراسیون (۳ الی ۴ مدال) و واقعیت بالاخره کسب مدال داشته است، عملکرد در سطح انتظار ارزیابی می‌شود. عدم رصد رقبا بویژه در سرعت و نداشتن تمرکز برای برنامه ریزی در مسابقات از نکاتی است که باید با تمرکز برای توسعه فری استایل در کشور، توسعه زیرساخت بویژه سرعت و فری

رشته در کیوروگی در سطح انتظار و در پومسه پایین تر از انتظار می‌باشد (در مجموع فدراسیون در وضعیت پایین تر از سطح انتظار می‌باشد). عدم رصد رقبا، دخالت های مدیریتی در امور فنی، ضعف در مربیان زن، منفعل بودن کمک مربیان، فقدان کرسی مؤثر در تصمیم گیری ها و تدارک ضعیف و عدم پشتوانه سازی در پومسه از نکات قابل توجه این رشته می‌باشد. همچنین استفاده از مربیان تراز اول جهانی برای پسران و دختران، تلاش برای کسب کرسی مؤثر و توسعه و تقویت تیم ملی در بخش پومسه باید مورد توجه قرار گیرد.

۱۲- تنیس روی میز :

با توجه به اینکه تنیس روی میز برای اولین بار در یک دوره بازی‌های آسیایی صاحب دو مدال می‌شود و تاریخ سازی می‌کند، عملکرد بالاتر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود. نبود پشتوانه سازی تیم ملی و همچنین اردوهای مطلوب برگزار شده از نکات قابل توجه می‌باشد. بازنگری در کمک های سالیانه (وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک) و توجه به اردوهای مشترک خارجی و حتی دعوت از بازیکنان و مربیان خارجی (با توجه به سبک بازی رایج در ایران) توصیه می‌شود.

۱۳- دوچرخه سواری :

با توجه به شرایط استثنایی مدیریت فدراسیون طی چند سال گذشته و کسب یک مدال از ۲ نفر اعزامی شرایط مطلوبی را ارائه می‌کند و عملکرد در سطح مطلوب ارزیابی می‌شود. فقدان ورزشکار استاندارد و ضعف در مربیان از نکات قابل توجهی است که باید با ارائه برنامه توسعه همه جانبه، اولویت بندی رشته های تحت پوشش و رسیدگی به مشکلات حقوقی و ساختاری فدراسیون آن موارد را پوشش داد.

افزایش اعتبارات کمی فدراسیون، قطب بندی کشور برای توسعه و اصلاح نظام مربیان و مسابقات پیشنهاد می‌شود.

۲۰- شنا، شیرجه و واترپلو :

با توجه به پیش بینی های فدراسیون و کمیته ملی المپیک، عملکرد فدراسیون شنا در سطح انتظار ارزیابی می‌شود. تا زمانی که روش آماده سازی شناگران ایرانی مشابه کشورهای شرق آسیا مبتنی بر اقامت چند ساله نخبه های شنا در کشورهای صاحب سبک و بهره گیری چند ساله از مربیان خارجی نباشد توفیقی در انتظار این رشته پرمدال نیست. سرمایه گذاری بر روی شیرجه در بازی‌های آسیایی و استفاده از مربیان تراز اول برای شیرجه پیشنهاد می‌شود.

۲۱- بسکتبال :

با توجه به اینکه بسکتبال در ۳ دوره اخیر همیشه مدال کسب کرده و در این دوره موفق نشد و همچنین پیش بینی فدراسیون و کمیته ملی المپیک (۲ مدال) تحقق پیدا نکرده است، عملکرد بسکتبال پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود. وجود حاشیه در تیم، عدم آشنایی مربیان با اعضای تیم و بی ثباتی در مدیریت میانی فدراسیون از نکات قابل توجه این رشته می باشد. استفاده از حداکثر پتانسیل موجود در تیم ملی ، بدون وجود حاشیه های موجود و مستقل کردن ۳*۳ از ۵*۵ پیشنهاد می‌شود.

۲۲- جودو :

با توجه به شرایط خاص فدراسیون و تعلیق چند ساله و دوری ورزشکاران از مسابقات رسمی و پیش بینی های موجود، عملکرد جودو در سطح انتظار ارزیابی می‌شود. تعلیق و دوری از مسابقات، عدم امکان پیش بینی درست از مسابقات، عدم توجه به رفع ضعف های موجود در بازی‌های کشورهای اسلامی، سایه انداختن سایر رشته های رزمی روی جودو و عقب افتادن مربیان داخلی از علم روز رشته از نکات قابل توجه رشته جودو می باشد. تقویت همه جانبه

استایل و ارائه برنامه جامع برای اسکیت برد به آن موارد پوشش داد.

۱۷- تیراندازی :

با توجه به تکرار نتیجه دوره قبل و کسب تنها یک مدال برنز (۱ نفر از ۱۶ نفر اعزامی فقط کسب مدال کرده است) در رشته ایی که در بازی‌های المپیک مدال طلا کسب شده است، عملکرد تیم در سطح پایین تر از انتظار ارزیابی می‌شود. عدم آمادگی، بی تأثیری مربیان، عدم اولویت بندی رشته ها و مواد، وجود مشکلات در سازمان اداری فدراسیون نشان از وضعیت نگران کننده آینده این رشته را دارد. استفاده از مربیان تراز اول جهانی، حل مشکلات اسلحه و مهمات، ارائه برنامه جامع فدراسیون برای اصلاح ساختار اداری و امور اجرایی و راه اندازی لیگ پویا از راهکارهای پیشنهادی می باشد.

۱۸- بدمینتون :

با توجه به پیش بینی های فدراسیون و کمیته ملی المپیک، عملکرد تیم در سطح انتظار ارزیابی می‌شود. عملکرد ضعیف و فاقد رشد اساسی در کشور از نکات قابل توجه است. استفاده از مربیان تراز اول جهانی و توسعه بدمینتون به جهت علاقه عمومی فقط در بعد همگانی از راهکارهای پیشنهادی می باشد.

۱۹- بوکس :

با توجه به اینکه ۲ دوره است که در این بازی‌ها بوکس هیچ سهمی از مدال ندارد و پیش بینی فدراسیون و کمیته ملی المپیک تحقق پیدا نکرده است، عملکرد بوکس پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می‌شود. عدم آمادگی مناسب، ضعف شدید در کوچینگ و کم تجربگی بعضی از ورزشکاران از نکات قابل توجه این رشته می باشد. استخدام یک مربی خارجی تمرین دهنده ، تقویت کادر فنی با بدنساز و روانشناس ، برگزاری اردوهای استاندارد و شرکت در مسابقات تدارکاتی به ویژه همسایگان قدرتمند در بوکس،

در مربیان، دیر اضافه شدن مربی به تیم و برنامه تدارکاتی ناقص از نکات قابل توجه رشته می باشد. تقویت تدارکات تیم با اردوهای منظم پیشنهاد می شود.

۲۷- هندبال :

هرچند مدالی برای این رشته پیش بینی نشده بود، ولی عملکرد ضعیف و حذف در دور دوم، عملکرد پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می شود. تکیه فدراسیون به لژیونرها و غیبت و حذف آنها در بازیها و عدم کنترل هیجانانگیزان و مربیان در زمان مسابقه از نکات قابل توجه رشته می باشد. پشتوانه سازی تیم ملی و ایجاد مقررات برای لژیونر شدن پیشنهاد می شود.

۲۸- فوتبال :

با توجه به حذف در مقابل هنگ کنگ و نرسیدن به جمع ۴ تیم برتر، عملکرد پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می شود. دیر شروع کردن فرآیند آمادگی و انتخاب مربیان و مصدومیت بالا، دخالت مدیریت فدراسیون در امور تیم و اعمال نظر فدراسیون در معرفی نفرات و عدم نظر مربیان در این خصوص از نکات قابل توجه رشته می باشد. مستقل شدن کادر فنی در خصوص برنامه ریزی و انتخاب ورزشکاران و برنامه ریزی تخصصی در خصوص حمایت یا عدم حمایت اعزام ورزشکاران برای دوره بعد پیشنهاد می شود.

۲۹- سوارکاری :

با توجه به پیش بینی مدال توسط فدراسیون و عدم تحقق آن، عملکرد پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می شود. مشکلات مدیریتی، مشکلات قرنطینه، عدم آگاهی فدراسیون از وضعیت تیم و رقبا و عملکرد ضعیف و فاقد رشد اساسی در کشور از نکات قابل توجه رشته می باشد. ارائه برنامه جامع برای رشد این رشته، سرمایه گذاری روی سایر رشته های تحت پوشش و اضافه شدن مربیان تراز اول جهانی پیشنهاد می شود.

تیم های ملی، اعزام و تدارکات مناسب برای تیم ملی، حفظ نخبه ها و توسعه کیفی در سطح کشور پیشنهاد می شود.

۲۳- جوجیتسو :

با توجه به پیش بینی فدراسیون (۲ مدال) و عدم تحقق، و همچنین تکرار نتایج ضعیف دور قبل، عملکرد جودو پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می شود. عدم رصد رقبا، عدم آمادگی مناسب و تفاوت سبک مسابقات با سبک رایج در ایران از نکات قابل توجه رشته می باشد. تعیین تکلیف وضعیت انجمن جوجیتسو و برداشتن انحصار مدیریتی پیشنهاد می شود.

۲۴- تیراندازی با کمان :

با توجه به اینکه این رشته در دوره های قبل کسب مدال داشته (جاکارتا: ۱ برنز، اینچئون: ۱ طلا و ۱ برنز)، و همچنین عدم تحقق پیش بینی فدراسیون (۴ مدال)، عملکرد پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می شود. وجود حاشیه های زیاد در تیم، عدم آمادگی مناسب، عملکرد بهتر ریکورد نسبت به کامپوند از نکات قابل توجه رشته می باشد. تقویت پشتوانه سازی تیم ملی، اعزام ورزشکاران مستعد به اردوهای تدارکاتی مناسب و تقویت بخش کامپوند پیشنهاد می شود.

۲۵- تنیس :

هرچند کسب مدال برای این رشته پیش بینی نشده بود، ولی با توجه به عملکرد ضعیف ورزشکاران و کادر فنی، عملکرد پایین تر از سطح انتظار ارزیابی می شود. عدم مدیریت تیم اعزامی، ناآمادگی اعضا و حضور مربی خارجی در زمان مسابقه از نکات قابل توجه رشته می باشد. تلاش برای حضور مربیان برتر در کنار تیم در اردوهای تدارکاتی پیشنهاد می شود.

۲۶- واترپلو :

با توجه به پیش بینی فدراسیون و قرار گرفتن در جمع ۴ تیم برتر، عملکرد در سطح انتظار ارزیابی می شود. ضعف

جمع بندی

و میدانی (پرتابها و سرعت) قایقرانی (کانو/کایاک)، هندبال، واترپلو و شنا (با توجه به تعداد مدال‌های زیاد در بازی‌ها)) برای ایجاد تغییرات بنیادی در سبد مدال در ۳ تا ۸ سال آینده

۳- توسعه عمومی رشته‌های مدال‌آور بانوان تا سطح ۲۵ مدال در این بخش

۴- سایر رشته‌ها به صورت فعلی ادامه فعالیت دهند تا نشانه‌هایی از رشد مشاهده شود.

۵- هدف گذاری بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ و ۲۰۲۸ مشخص و سطح انتظارات به فدراسیون‌ها ابلاغ شود.

۶- هدف گذاری بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ و ۲۰۳۰ مشخص و سطح انتظارات با توجه به رشته‌ها ابلاغ شود

۷- نظام آموزش مربیان و تربیت یا جذب مربیان با کیفیت باید بطور جدی بازنگری شود.

با توجه به مطالب ارائه شده، برای توسعه و تقویت حضور کاروان ورزشی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس و بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ آچی-ناگویا مواردی به شرح ذیل پیشنهاد می‌شود:

۱- سرمایه گذاری روی رشته‌های دارای ظرفیت توسعه، سابقه مدال آوری، حضور در المپیک، مورد علاقه مردم (کشتی، وزنه برداری، تکواندو، تنیس روی میز، شمشیربازی، قایقرانی (روئینگ)، والیبال، تیراندازی، دو و میدانی (پرتاب‌ها، استقامت و نیمه استقامت)) برای حفظ توان رقابتی در وضع موجود

۲- برنامه ریزی وسیع و بلندمدت برای رشته‌های دارای سابقه خوب، ظرفیت مدال آوری و مورد اقبال جوانان (بوکس، جودو، سنگنوردی، بسکتبال، دوچرخه سواری، دو

References

1. Harjito DA, Alam MM, Ayu Kusuma Dewi R. Impacts of international sports events on the stock market: evidence from the announcement of the 18th asian games and 30th southeast asian games. *International Journal of Sport Finance*. 2021;16(3):139-47.
2. Storm RK, Jakobsen TG. National pride, sporting success and event hosting: An analysis of intangible effects related to major athletic tournaments. *International Journal of Sport Policy and Politics*. 2020 Jan 2;12(1):163-78.
3. De Bosscher V, De Knop P, Van Bottenburg M, Shibli S, Bingham J. Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport management review*. 2009 Jul 1;12(3):113-36.
4. Vukadinović S, Simović S, Jovanović J. Competitiveness of the sport system in the Republic of Srpska. *Journal of Physical Education and Sport*. 2021;21(1):416-24.
5. LIU H, ZHANG X. Sport, Health and Happiness in the Context of the 19th Hangzhou Asian Games. *Japan Journal of Lifelong Sport*. 2023;19(2):1-20.
6. Sotiriadou P, De Bosscher V. Managing high-performance sport: introduction to past, present and future considerations. *European Sport Management Quarterly*. 2018 Jan 1;18(1):1-7.

7. Zareian, H., Kordi, M. R., Rajabi, H., Rezaei, Z. Performance Analysis of Iran Sport Delegation in 2016 Rio de Janeiro Olympic Games. *Sport Management Studies*, 2018; 10(51): 17-46. doi: 10.22089/smrj.2018.5052.1984 (in Persian)
8. Dolles H, Söderman S. Mega-sporting events in Asia—Impacts on society, business and management: An introduction. *Asian business & management*. 2008 Jun 1;7:147-62.
9. Hemmatinezhad, M. Ramezani, M. Gholizadeh, M. Shafie, Sh. Ghazi Zahedi, A (2013). Predicting the success of the participating countries in the Asian Games based on macroeconomic, political, social and cultural variables. *sports science quarterly journal*, fifth year, 11 issue, spring and summer 2013. (in Persian)
10. Keshavarz L, Bahmanzadeh M, Keshavarz MM. The Analysis of Factors Affecting at the Behavior of Sports Managers in the Success of Iran's Sports Team in 2022 Asian Games. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*. 2019 Jun 22;6(2):25-40 (in Persian)
11. Alidoust Ghahfarokhi E, Sajjadi SN, Mahmoudi A, Sa'atchian V. The evaluation of development priorities and strategies of judo championship in Iran. *Sport management journal*. 2014 Jun 22;6(2):231-46. (in Persian)
12. Eydi, H. ASGARI, B. Appraisal of Iran Performance in the Summer Olympics Compared with Asian competitors. *Sport Management Studies*, 2015; 7(32): 155-172. (in Persian)
13. Zanjrichi SM, Khatibi Aghda A, Peymanfar M. Efficiency appraisal of Iranian's results in Olympic Games during last 64 years Based on Data envelopment analysis (DEA). *Sport Management Journal*. 2015 Nov 22;7(5):687-700. (in Persian)
14. Khodadad Kashi F. The effect of economic and social factors on the success of sport in the Olympic games (2012-1996). *Journal of Economic Modeling Research*. 2016 Oct 10;7(25):43-67. (in Persian)
15. Mousavi Rad ST. Identify the success factors of Iran in the Olympic Games. *Applied Research in Sport Management*. 2019 Sep 23;8(2):53-62. (in Persian)
16. Bahrami, S., Asgari, B. The Prediction of the Performance of Asian Countries in the Olympics based on Past Performance. *Sport Management Studies*, 2019; 11(54): 191-204. doi: 10.22089/smrj.2018.4514.1871 (in Persian)
17. Tarkhani E, FARAHANI A, GHORBANI M, GHASEMI H. Explaining the Role of Key Indicators Leading to The Success of Iran in The Rio Olympics Based on SPLISS Model. *New Trends in Sport Management*. 2020 May 10;8(28):85-99. (in Persian)
18. Nicholls SB, James N, Wells J, Parmar N. Performance analysis practice within Olympic and Paralympic sports: A comparison of coach and analyst experiences. *International Journal of Performance Analysis in Sport*. 2022 May 4;22(3):343-51.
19. Schlembach C, Schmidt SL, Schreyer D, Wunderlich L. Forecasting the Olympic medal distribution—a socioeconomic machine learning model. *Technological Forecasting and Social Change*. 2022 Feb 1;175:121314.
20. Scelles N, Andreff W, Bonnal L, Andreff M, Favard P. Forecasting national medal totals at the Summer Olympic Games reconsidered. *Social Science Quarterly*. 2020 Mar;101(2):697-711.

-
- 21.Ha L. Olympic champions and successful scholars. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. 2016 Dec;93(4):725-7.

Quantitative and Qualitative Analysis of the Iranian Sports Delegation at the Asian Games Hangzhou 2022

Meysam Rahimizadeh^{1*} - Seyyed Nasrollah Sadjadi² - Ali Reghbati³ - Mohsen Biranvand⁴

1. Assistant Professor, Faculty of Sport Sciences, Shahid Rajaei Teacher Training University, Tehran, Iran 2. Professor, Sport Management Department, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran 3. Ph.D. of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran 4. Ph.D. in Sport Management, Sport Sciences Department, Kish International Campus, University of Tehran, Kish, Iran

(Received: 2024/02/23; Accepted: 2024/03/06)

Abstract

The purpose of this research was to analyze the quantitative and qualitative presence of Iran's sports caravan at the Asian Games Hangzhou 2022. This study is descriptive-analytical and retrospective in nature. No specific tools were used in this research, and data was collected from research articles and reputable websites in a library-based manner. In this study, the performance of athletes and teams dispatched in various sports, including volleyball, basketball, fencing, wrestling, wushu, kurash, chess, gymnastics, mountaineering, skating, karate, weightlifting, track and field, shooting, kabaddi, boxing, taekwondo, rowing, table tennis, archery, cycling, swimming, diving, water polo, tennis, football, equestrian, badminton, jujitsu, judo, and handball at the Asian Games Hangzhou 2022 was evaluated and analyzed. Iran's caravan's performance at the Asian Games Hangzhou 2022 ranked fifth in terms of quantity (number of medals won) and also ranked fifth qualitatively. Finally, each sport presented at the Asian Games Hangzhou 2022 was evaluated, and suggestions such as the presence of a fitness coach and psychologist, improving the procedures for holding training camps, focusing on young people and creating a competitive environment, special attention to women, providing equipment for capable provinces, etc., were presented for participation in the next games.

Keywords

Analysis, Asian Games, Hangzhou, Performance.

* Corresponding Author : E-mail: meysam.rahimizadeh@gmail.com